

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Petru Plotnic,
reprezentat de avocatul Diana Sanduleac,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Petru Plotnic împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul Național de
Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” cu privire la anularea ordinelor de
sanționare disciplinară, anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de
muncă, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la
muncă și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-1185/23
nr. PIGD 2-20046362-01-2ra-22082023)*

Argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul
de procedură civilă (în vigoare până 01 septembrie 2023).

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. L. Mitrofan
Curtea de Apel Chișinău, jud. N. Budăi, A. Bostan, G. Dașchevici

09 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Petru Plotnic, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac,,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 mai 2020, Petru Plotnic, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” (în continuare IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească”) cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, în baza contractului individual de muncă nr. 11 din 02 februarie 2004 a fost angajat în funcția de medic în cadrul IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească”, Substația AMU Sîngerei.

3. Reclamantul a menționat că, prin ordinele nr. 488/1-p din 26 iunie 2019, nr. 589/1-p din 01 august 2019 și nr. 774/1-p din 24 octombrie 2019 i-au fost aplicate trei sancțiuni disciplinare sub formă de muștrare aspră.

4. Ulterior, prin ordinul nr. 84p din 03 februarie 2020, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere din data de 06 februarie 2020, cu desfacerea contractului individual de muncă nr. 11 din 02 februarie 2004.

5. Reclamantul a notat că nu este de acord cu ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, deoarece nu a comis încălcările indicate în acesta, careva plângeri de la pacienți nu a avut.

6. Mai mult ca atât, ordinele de sancționare disciplinară au fost întocmite cu încălcarea prevederilor art. 206 alin. (4) din Codul muncii, care prevede că pentru aceeași abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune dar în privința sa, pentru aceeași încălcare improvizată și scrisă în ordinele de

aplicare a mustrărilor aspre, precum și în ordinul de concediere, ca urmare a trei sancțiuni de mustrare aspră.

7. Reclamantul a subliniat că art. 206 din Codul muncii prevede mai multe categorii de sancțiuni disciplinare, însă în privința sa intenționat a fost aplicată cea mai aspră sancțiune disciplinară la intervale foarte mici, doar cu scopul de a-l putea concedia pentru că avea relații ostile cu șeful direct din teritoriu.

8. Întru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, până la depunerea cererii de chemare în judecată, la 02 aprilie 2020, reclamantul a expediat prin intermediul poștei cerere prealabilă, însă nu a primit nici un răspuns.

9. Reclamantul a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea ordinelor nr. 488/1-p din 26 iunie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” sub formă de mustrare aspră; nr. 589/1-p din 01 august 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” sub formă de mustrare aspră; nr. 774/1-p din 24 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” sub formă de mustrare aspră; anularea ordinului nr. 84p din 03 februarie 2020 „Cu privire la concedierea disciplinară”, în baza căruia lui Petru Plotnic, medic la Substația AMU Sîngerei, a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere din data de 06 februarie 2020, cu desfacerea contractului individual de muncă nr. 11 din 02 februarie 2004; restabilirea la locul de muncă; încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 06 februarie 2020 până la restabilirea la locul de muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 21 septembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins acțiunea depusă de Petru Plotnic, ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 158, 161-169).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a casat hotărârea din 21 septembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a remis cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată (vol. I, f.d. 222, 223-227).

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE DUPĂ REJUDECARE

12. Prin hotărârea din 16 noiembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins acțiunea depusă de Petru Plotnic în partea pretențiilor privind anularea ordinelor emise de IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” nr. 488/1-0 din 26 iunie 2019 și nr. 589/1-p din 01 august 2019, ca tardivă.

13. Totodată, s-a admis acțiunea în partea pretențiilor privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată.

14. S-a anulat ordinul IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” nr. 84 p din 03 februarie 2020 „Cu privire la concedierea disciplinară”, potrivit căruia lui Petru Plotnic i s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de concediere.

15. S-a restabilit Petru Plotnic în funcția de medic de urgență din cadrul Substației Asistență Medicală Urgentă Sîngerei, Stația AMU Nord.

16. S-a încasat din contul IMSP „Centrul de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” în beneficiul lui Petru Plotnic salariu pentru lipsa forțată de la serviciu, pentru perioada 06 februarie 2020 – 16 noiembrie 2022, inclusiv, în sumă de 505 001,30 MDL cu reținerile retribuțiilor necesare de a fi achitate în bugetul de stat, stabilite prin lege.

17. S-a încasat din contul IMSP „Centrul de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” în beneficiul lui Petru Plotnic suma de 5 000 MDL cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

18. În temeiul art. 89 alin. (3), art. 356 alin. (2) din Codul Muncii, art. 241 alin. (7), art. 256 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, s-a dispus executarea imediată a hotărârii în partea restabilirii la locul de muncă deținut și încasării unui salariu mediu, în sumă de 14 623,59 MDL, calculat conform adeverinței nr. 083 din 29 iulie 2020 (vol. II, f.d. 16, 23-43).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

19. La 17 noiembrie 2022, IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 16 noiembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, iar la 13 februarie 2023 a depus cererea de apel motivată (vol. II, f.d. 19-20, 58, 62-73).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL DUPĂ REJUDECARE

20. Prin decizia din 06 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească”. S-a casat hotărârea din 16 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea admiterii pretențiilor reclamantului privind anularea ordinului nr. 84p din 03 februarie 2020, restabilirii la locul de muncă și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, cu emiterea în partea casată a unei noi hotărâri prin care s-au respins pretențiile ca neîntemeiate. În rest, în partea respingerii pretențiilor din acțiune ca tardive, hotărârea din 16 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a menținut fără modificări (vol. II, f.d. 104, 105-117).

21. În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, la 16 decembrie 2019, șeful SAMU Sîngerei, Elvira Tronciu, a întocmit nota-informativă cu privire la analiza și corectitudinea îndeplinirii fișelor de solicitare f-110/e și calitatea asistenței medicale acordate pacienților de către medicul Petru Plotnic de la SAMU Sîngerei (vol. I, f.d. 75-76 recto-verso).

22. La 18 decembrie 2019, vicedirectorul IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească”, responsabil Stația AMU „Nord”, Igor Prisacaru, a înaintat Centrului Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească demersul înregistrat sub nr. 01-14/2253, prin care a solicitat examinarea cazului medicului Petru Plotnic de la SAMU Sîngerei în cadrul Comisiei curativ medicale din cadrul Centrului Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească, în baza notei informative din 16 decembrie 2019 (vol. I, f.d. 74).

23. Prin scrisoarea nr. 01-15/47 din 11 ianuarie 2020, Președintele Comisiei curativ-medicele de control a IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească”, în temeiul art. 208 alin. (1) din Codul muncii, a solicitat de la angajatul Petru Plotnic, să prezinte în forma scrisă explicații în termen de 5 zile despre neconformitățile depistate în completarea documentației medicale. Totodată, l-a invitat la ședința Comisiei curativ-medicele la 22 ianuarie 2020, ora 11:00, în cadrul căreia urmau fi examinate materialele procedurii disciplinare (vol. I, f.d. 49, 77).

24. În cadrul procedurii disciplinare, Comisia curativ-medicală a stabilit următoarele abateri disciplinare comise de către medicul Petru Plotnic:

- administrarea în tratamentul pacienților a preparatelor care nu produc efectul scontat în patologia stabilită și nu sunt conform prevederilor PCN;
- neinformarea pacienților despre complicațiile care pot surveni în cazurile refuzului de a fi transportați pentru tratament în instituție medicală spitalicească, pentru ce pacientul trebuie să semneze, contrar Legii ocrotirii sănătății nr. 411/1995 (art. 23 alin. (1) – pacientului este necesar pentru orice prestație medicală propusă), Legii cu privire la exercitarea profesiei de medic nr. 264/2005 (art. 17 alin. (1) lit. h), j) – este obligat să ceară consimțământul pacientului pentru orice prestare medicală și să consemneze refuzul pacientului pentru orice prestare medicală), Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133/2011 (art. 5 alin. (1) – prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal);
- completarea fișelor de solicitare se efectuează cu încălcarea prevederilor Instrucțiunii privind completarea Fișei de solicitare a asistenței medicale de urgență (f.110/e), aprobată prin ordinul MSMPS nr. 1079 din 30 decembrie 2016 (nu se completează toate compartimentele, scris neciteț, diagnostic incorect, codificarea patologiei incorecte, etc.);
- lipsa traseelor ECG în cazul patologiei care prevede efectuarea obligatorie a traseului ECG, pentru excluderea urgențelor cardiovasculare majore, care pun viața pacientului în pericol;
- diagnosticul stabilit nu corespunde datelor clinice obiective, anamnezei, acuzelor, nu se efectuează investigațiile necesare conform PCN și SMDT (pulsoximetria, glucometria, traseul ECG, etc.);
- lipsa nemotivată pe parcursul anului 2019 de la instruirile petrecute de Centrul de instruire în domeniul medicinei de urgență și calamităților (5 module: urgențe cardio-vasculare, traumatologie, toxicologice, terapeutice, infecțioase), contrar prevederilor fișei postului.

25. Toate aceste circumstanțe în cumul au fost apreciate de angajator ca temei de aplicare a prevederilor art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, întrucât constituie responsabilități și obligații profesionale prevăzute de fișa postului a medicului de urgență, adusă la cunoștința lui Petru Plotnic sub semnătură la 27 iunie 2017.

26. Instanța de apel a constatat că ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere a fost emis în termen de o lună de la data primirii propunerii Comisiei curativ-medicele de control despre constatarea abaterii disciplinare, termen prevăzut de Lege.

27. La fel, instanța de apel a reținut că, prin scrisoarea nr. 01-15/47 din 11 ianuarie 2020, salariatului Petru Plotnic i s-a cerut să depună explicații în termen de 5 zile și a fost invitat la ședința Comisiei curativ-medicele de control pentru a da explicații referitor la presupusele încălcări disciplinare. Însă, acesta nu a depus explicații și nu s-a prezentat în cadrul ședinței comisiei, iar acest fapt nu poate fi imputat angajatorului.

28. De asemenea, instanța de apel a constatat că, la emiterea ordinului de concediere a reclamantului, au fost respectate prevederile art. 87 alin. (1) din Codul muncii, la 30 ianuarie 2020, IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” a expediat Comitetului sindical demersul nr. 01-15/153, prin care a fost solicitată opinia consultativă la concedierea salariatului Petru Plotnic în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, iar conform răspunsului Comitetului sindical nr. 09-02 din 30 ianuarie 2020 Petru Plotnic nu este membru de sindicat (vol. I, f.d. 86, 87).

29. Curtea de Apel Chișinău a considerat neavenit argumentul precum că în cadrul ședinței Comisiei curativ-medicele de control nu a fost examinată documentația medicală și nu au fost stabilite încălcările concrete ale lui Petru Plotnic. Or, faptele comise de către medicul Petru Plotnic au fost examinate de către o Comisie specializată în domeniul medical, formată din medici-specialiști. Cu atât mai mult că, reclamantul nu a formulat vreun demers prin care ar fi solicitat audierea în cadrul examinării cauzei a unui specialist sau expert, care ar da apreciere argumentelor Comisiei în privința acțiunilor sale ca medic, fapt ce denotă acordul tacit al ultimului cu concluziile Comisiei referitor la acțiunile/inacțiunile sale comise în cadrul desfășurării activității profesionale.

30. Instanța de apel a învederat că, Comisia curativ-medicală de control asigură activitatea de cercetare a faptelor sesizate ca abateri disciplinare sub aspect medical și constată existența acestor abateri, iar ziua constatării abaterilor disciplinare reprezintă momentul întocmirii procesului-verbal. Prin urmare, doar Comisia curativ-medicală de control are competența de a constata săvârșirea unei abateri disciplinare sub aspect medical de către salariat.

31. În această ordine de idei, instanța de apel a ajuns la concluzia că ordinul nr. 84 p din 03 februarie 2020 „cu privire la concediere disciplinară” a fost emis

de organul competent, cu respectarea procedurii și aplicarea corectă a normelor materiale, fapt ce atestă că nu există temeuri legale pentru anularea acestuia.

32. Astfel, având în vedere că s-a constatat lipsa încălcărilor în cadrul procedurii de concediere a reclamantului, Curtea de Apel Chișinău a conchis că urmează a fi respinse cerințele privind anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere nr. 84-p din 03 februarie 2020, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

33. Totodată, instanța de apel a remarcat că, pretenția cu privire la încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă este subsecventă pretenției de anulare a ordinului de concediere. Respectiv, în condițiile în care s-a constatat că eliberarea din funcție a reclamantului este legală, nu poate fi admis capătul de cerere cu privire la încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

34. La 05 august 2023, Petru Plotnic, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac, a dispus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 06 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii din 16 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. II, f.d. 121-123, 132 recto-verso).

ARGUMENTELE RECURSULUI

35. În motivarea recursului, Petru Plotnic, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac, în esență, a indicat circumstanțe de fapt și de drept similare celor din cererea de chemare în judecată și în referința depusă la cererea de apel și anume că nu a comis încălcările indicate în acest ordin și consideră că dacă chiar ar fi fost careva omisiuni în completarea fișelor, aceasta nu este motiv de aplicare a celei mai aspre sancțiuni disciplinare.

36. Recurentul a considerat că, instanța de apel a judecat formal cauza și nu a cercetat multiaspectual circumstanțele importante, or, unul din argumentele de baza a acțiunii a fost faptul că sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată contrar prevederilor art. 206 alin. (4) din Codul muncii, care interzice sancționarea repetată pentru aceeași abatere disciplinară. În cazul din speță, Petru Plotnic a fost pedepsit de trei ori cu mustrare aspră, iar ulterior cu concediere pentru aceeași presupusă abatere disciplinară. Însă, instanța de apel, a respins argumentele

reclamantului în privința acestui aspect cu o frază generică că „încălcările au fost diferite”, fără a analiza ordinele de sancționare emise în privința lui Petru Plotnic, pentru a constata că sunt pe aceleași presupuse încălcări inventate și formale.

37. Mai mult ca atât, instanța de apel nu a dat apreciere argumentului că, în speță, lipsește un element esențial al răspunderii disciplinare – rezultatul periculos. Or, la caz, presupusele abateri disciplinare nu au dus la careva consecințe negative. Iar, pentru aplicarea unei sancțiuni disciplinare urmează să fie întrunite trei elemente constitutive: fapta ilicită, rezultat periculos și legătura cauzală dintre fapta ilicită și rezultatul periculos. Astfel, Petru Plotnic nu poate fi tras la răspundere disciplinară pentru aceste fapte.

38. Recurentul a susținut că, din cauza stării psiho-emoționale generate de aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, nu a contestat sancțiunile anterioare aplicate până la concediere. Acesta a arătat că nu a fost de acord cu respectivele sancțiuni, însă ele i-au fost aplicate într-un interval de timp atât de scurt, încât nu a reușit să reacționeze la toate pretinsele ilegalități comise de angajator, fiind afectat de o stare continuă de stres încă de la prima sancțiune disciplinară.

39. La aspectul dat, recurentul a remarcat că, prin prisma Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 22 decembrie 2014 „privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă”, urmează a fi motivată și concluzia instanței privind corectitudinea sancțiunii aplicate anterior, indiferent dacă aceasta a fost sau nu contestată de salariat. În condițiile speței, însă, Curtea de Apel Chișinău nu motivat corectitudinea sancțiunilor aplicate.

40. În această ordine de idei, recurentul a invocat că angajatorul a încălcat dreptul său discreționar la stabilirea sancțiunii disciplinare, or, art. 206 din Codul muncii prevede mai multe categorii de sancțiuni disciplinare. Respectiv, la stabilirea sancțiunii, trebuie să se țină cont de criteriile de individualizare a răspunderii disciplinare, și anume: gravitatea abaterii disciplinare comise, împrejurările în care a fost săvârșită, urmările abaterii și de alte circumstanțe obiective. În speță, însă, angajatorul nu a ținut cont de gravitatea abaterilor disciplinare și de faptul că acțiunile/inacțiunile salariatului nu au dus la consecințe periculoase și, în mod intenționat, a aplicat cea mai aspră sancțiune disciplinară la intervale foarte mici, doar cu scopul de a fi concediat pentru că avea relații ostile cu șeful din teritoriu.

ASPECTE DE PROCEDURĂ ÎN RECURS

41. Prin referința din 26 septembrie 2023, intimata IMSP „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” a solicitat declararea recursului lui Petru Plotnic ca fiind inadmisibil, din motiv că argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă sau, după caz, respingerea recursului și menținerea fără modificări a deciziei din 06 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

42. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi

43. Procedura de admisibilitate a recursului declarat de către Petru Plotnic, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac, împotriva deciziei din 06 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023

44. Art. 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

45. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

46. Art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul depunerii recursului:

„(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.”

47. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.”

48. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

49. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, potrivit extrasului din e-mailul Zimbra cu adresa „valentina.trifan@justice.md”, copia deciziei din 06 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată în mod electronic reprezentantului recurentului, avocatului Diana Sanduleac, la 13 iunie 2023 (vol. II, f.d. 118 verso).

50. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal în data de 05 august 2023 (vol. II, f.d. 132).

51. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

52. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

54. Completul de judecată atestă că, în condițiile speței, motivele de casare invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în fața Curții de Apel Chișinău și cărora le-a fost dată apreciere în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

57. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

58. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și

interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

60. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder contra Regatului Unit, § 38; Stanev contra Bulgariei (MC), § 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo contra Italiei, § 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services contra Franței, § 45).

61. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten contra Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers contra Suediei, 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

62. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul lui Petru Plotnic, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac, ca fiind vădit neîntemeiat.

63. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul lui Petru Plotnic, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni